

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Dubrovniku
Dr. Ante Starčevića 23
20000 Dubrovnik

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Dubrovniku po sutkinji tog suda Petroneli Jakobušić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb, OIB:84397956623, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d, Zagreb Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, radi isplate, nakon zaključene glavne rasprave dana 14. travnja 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja Antuna Bronzana dipl.pravnika zaposlenika tužitelja i punomoćnika tuženika Maje Vojnić odvjetnice u Grgić i partneri iz Zagreba, dana 27. svibnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Dužan je tuženik platiti tužitelju iznos od 7.903,07 EUR sa zakonskim zateznim kamatama, računajući od 01. ožujka 2024. pa nadalje prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, a to je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine do isplate sve to u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, kao i da mu se u istom roku podmire svi parnični troškovi."

II. Nalaže se tužitelju isplatiti tuženiku troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 750,00 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje u tužbi od dana 12. prosinca 2024.godine navodi da tužitelj vrši isplatu invalidske mirovine svom osiguraniku

Sandri Žuvela rođ. 11.03.1972. Tužitelj je tuženiku uputio odštetni zahtjev za razdoblje od 27. srpnja 2022. do 31. prosinca 2023. u svoti od 7.903,07 EUR koji je tuženik zaprimio dana 16. veljače 2024. godine i vodi pod brojem 2422 1058 0198. Tuženik nije postupio po odštetnom zahtjevu te ga pismeno dopisom od 26. travnja 2024. odbio kao neosnovan pozivajući se na članak 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu. Osiguraniku Sandri Žuveli priznato je pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede izvan rada 100%. Tužitelj ovom tužbom utužuje stvarnu štetu kroz isplaćene novčane iznose za invalidsku mirovinu u vremenu od 27. srpnja 2022. do 31. prosinca 2023. u iznosu od 7.903,07 EUR jer da je temeljem čl. 161 i 164 Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/2013)odgovoran za počinjenu štetu. Ovo iz razloga što je do ozljede došlo uslijed odgovornosti štetnika zbog prometne nesreće od 17. veljače 2015. (odgovornost vozača vozila registarskih oznaka DU-164-FK Marin Telenta) polica osiguranja Euroherc osiguranje d.d. broj police 08101144125. osiguranik Sandri Žuvela vodio je postupak naknade štete te istu i ostvario.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje nastanak štetnog događaja, ali osporava pasivnu legitimaciju i odgovornost za naknadu štete tužitelju. Navodi da su uzrok gubitka radne sposobnosti i invalidskog umirovljenja osiguranika tužitelja bile premorbidne (od ranije postojeće) zdravstvene tegobe osiguranika tužitelja, radi čega se osporava i uzročna veza. Na odnos između stranaka primjenjuje se odredba čl.27. st.3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu jer je riječ o regresnom potraživanju naknade štete od osiguratelja motornog vozila i stoga se postojanje, opseg i visina obveze tuženika kao osiguratelja motornog vozila mora utvrđivati i odluka donijeti primjenom materijalno pravnih normi koje se odnose upravo na osiguravajuće društvo, a to su odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu., te se poziva na odluku Vrhovni sud Republike Hrvatske, Rev-1354/2016 od 18. svibnja 2021., Rev- 3660/2018 od 12. siječnja 2022. i Rev 1052/2023 od 20.12.2023. Osporava tvrdnje tužitelja iz tužbe da bi u konkretnom slučaju trebalo primijeniti odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju te ukazuje da su ti tužbeni navodi netočni i u protivnosti s ustaljenom sudskom praksom vezano uz primjenu odredbe čl.27. st.3. ZOOP. Smatra da je u konkretnom slučaju je riječ o obveznom osiguranju u prometu, a materija obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti je uređena odredbama naprijed citiranog ZOOP, i taj je zakon za navedenu materiju lex specialis, zbog čega se na konkretan odnos tužitelja i tuženika kao osiguratelja u pogledu utvrđivanja obima obveze tuženika kao osiguratelja primjenjuje materijalno pravo koje regulira konkretan ugovor o osiguranju, a to su odredbe ZOOP, pa da sukladno čl.27. st.3. ZOOP-a, obveza tuženika, društva za osiguranje, postoji samo onda ukoliko bi razmjerni iznos mirovine koji se isplaćuje osiguraniku tužitelja bio veći od razmjernog iznosa mirovine koji bi se isplaćivao zbog umirovljenja zbog povrede na radu, a da mjesečni iznos invalidske mirovine koji se isplaćuje osiguraniku tužitelja nije veći od razmjernog iznosa mirovine koji bi se isplaćivao u slučaju da je došlo do prijevremenog umirovljenja zbog povrede na radu, radi čega sukladno odredbi čl. 27. ZOOP-a ne postoji razlika koju bi tuženik bio dužan isplatiti tužitelju. Stoga nabodi da u konkretnom slučaju tužitelju nije nastala šteta kao jedna od pretpostavki odgovornosti za štetu i stoga se primjenom čl.27. st.3. ZOOP-a. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti. Ukazuje da tužitelj ničim ne dokazuje činjenicu isplate iznosa mirovine

u iznosu koji potražuje tužbom jer da dostavljena dokumentacija Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje predstavlja internu (knjigovodstvenu) ispravu, a ne javnu ispravu koju bi u propisanom obliku izdalo državno tijelo u granicama svoje nadležnosti, odnosno pravna ili fizička osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom ili propisom utemeljenim na zakonu, i da stoga za istu ne vrijedi pretpostavka o istinitosti njihova sadržaja u pogledu utvrđenja o činjenicama. Konačno, protivi se navodima tužitelja da bi se na odnos između stranaka imao primijeniti čl.161. i čl.164. Zakona o mirovinskom osiguranju i da tužitelj tužbom neosnovano potražuje naknadu štete na ime mirovine, i to u punom iznosu mirovine. Dana 01.01.2014.god stupio je na snagu novi Zakon o mirovinskom osiguranju NN 151/14 s kojim je ova ista „problematika“, odnosno pravo tužitelja na naknadu štete na ime plaćenih mirovina, regulirana sada člankom 161. st. 2. toč. 1. koja glasi: „Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja: 1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu“. Ovim novim zakonom tužitelj više ne potražuje razmjerni iznos mirovine nego puni iznos mirovine koju isplaćuje odnosno cijeli iznos mirovine i to bez obzira na činjenicu da je njegov osiguranik uplaćivao doprinose za mirovinsko osiguranje. Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.“ Tuženik naglašava kako se u odredbi čl.27. st.3. ZOOP nedvojbeno i izričito navodi da obveza tuženika nikako ne može biti naknada pune (cijele) mirovine nego samo njezinog razmjernog dijela (razmjerni iznos mirovine), radi čega se ističe da tužitelj nikako ne može od tuženika potraživati puni iznos invalidske mirovine. Tužitelj neosnovano potražuje naknadu štete u vidu pune mirovine i u ovoj pravnoj stvari, za slučaj da Sud sam zahtjev tužitelja nađe osnovanim, potrebno je utvrditi razmjerni iznos invalidske mirovine. Predlaže se da tužitelj, odnosno službe tužitelja, izrade izračun razmjernog iznosa invalidske mirovine • za cjelokupni period isplate mirovine od dana donošenja rješenja pa nadalje, • ukoliko tužitelj ne učini sukladno prednjem prijedlogu tada tuženik predlaže izvesti dokaz financijskim vještačenjem na okolnosti utvrđenja visine razmjernog iznosa mirovine koji odgovara preostalom vremenu mirovinskog staža i godina života osiguranika do kada bi po redovnom tijeku stvari stekao pravo na punu starosnu mirovinu za cjelokupni period od donošenja rješenja pa nadalje, a sve sukladno Zakonu o obveznim osiguranjima u prometu, odnosno sukladno Zakonu o mirovinskom osiguranju. Slijedom svega navedenog, predlaže se sudu da tužitelja odbije u cijelosti uz naknadu parničnih troškova tuženiku.

3. Tužitelj u svom podnesku od dana 19. ožujka 2025. godine navodi da tuženik priznaje štetni događaj ali osporava pasivnu legitimaciju, odgovornost za naknadu štete i uzročnu vezu, smatra da je sud vezan pravomoćnim upravnim rješenjem, a da je uzročno posljedična veza utvrđena na temelju nalaza i mišljenja o radnoj sposobnosti osiguranika od 10. svibnja 2022. i mišljenju vještaka revizora o nalazu i mišljenju od 21. lipnja 2022. Ističe da se čl. 27 ZOOP-a ne može primijeniti jer je razmjerni iznos mirovine ukinut donošenjem novog zakona o mirovinskom osiguranju. Navodi i da je osiguranik tužitelja Sandri Žuvela ozlijeđen kao pješak u prometnoj nesreći te pješak fizička osoba

nije obavezan na osiguranje u prometu te da se na isto ne može primijeniti ZOOP već se može pojaviti kao sudionik u prometu dok prava koja ostvaruje s osnove mirovinskog osiguranja ne mogu biti ograničena štetnikovim osiguranjima u prometu pa se visina štete određuje čl. 164 točka 5. Zakona o mirovinskom osiguranju prema kojem preduvjet pokretanja postupka naknade štete prema osiguravajućim društvima je postojanje police osiguranja štetnika sukladno čl. 164 stavak 1 ZOOM-a. Nadalje navodi da je rješenjem o priznavanju prava na invalidsku mirovinu broj 3467 od 30. kolovoza 2022. razvidno da je osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovnu s osnove ozljede izvan rada te da je očigledno da prema ZOO-u postoji razlika između mirovine priznate rješenjem HZMO-a invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na rad. Ističe da je izračun razmjernog iznosa moguće primijeniti samo na razdoblje do 31. prosinca 2013. pa da prijedlog izračuna razmjernog iznosa invalidske mirovine nije zakonski osnovan ni po ZOOM-u ni po ZOOM-u koji upućuje na ZOOM. Ukazuje da se tužitelj u ovom slučaju odlučio za kapitaliziranom iznosu.

4. Tužitelj tijekom postupka navodi i da je od 01. srpnja 2025. donesen novi Zakon o mirovinskom osiguranju te da je čl. 56 regulirana naknada štete te kojim člankom je sada dodano da izračun visine naknade štete nije ograničen stjecanjem prava na starosnu ili prijevremenu starosnu mirovinu te da pravo na naknadu štete s osnove priznatog prava na invalidsku mirovinu pripada u punom iznosu sve dok traje isplata mirovine. Navodi da je u konkretnom slučaju radi o postupku naknade štete kada se primjenjivao zakon o mirovinskom osiguranju od 2013. a novim zakonom da je potvrđeno da se i dalje primjenjuje zakon iz 2013. uz napomenu da čl. 27. ZOOP-a ne može ograničavati pravo na naknadu štete po zakonu o mirovinskom osiguranju.
5. Tuženik tijekom postupka ustraje u navodima da se ima primijeniti čl. 27 Zakona o obveznim osiguranjima u prometu kao *lex specialis*. Također navodi da tužitelj u ovom postupku nije dokazao odgovornost sudionika tuženika ni uzročno posljedičnu vezu ni da je izvršio isplate kako to tvrdi radi čega smatra da provođenje financijskog vještačenja nije ni potrebno jer nisu dokazane pretpostavke za naknadu štete pa predlaže zaključiti glavnu raspravu i odbiti tužbeni zahtjev.
6. Tužitelj navodi da je kazneni postupak obustavljen jer je osiguranik tuženika preminuo, a da je sudskom praksom zauzet stav da je sud vezan odlukom upravnog organa rješenja o mirovini odnosno nalaz i mišljenje vještaka, a što je dostavljeno u spis, dok je u spis dostavljena i javna isprava o isplaćenim sredstvima od strane HZMO-a.
7. Tuženik navodi da je iz dostavljenog nalaza i mišljenja iz mirovinskog postupka proizlazi da je osiguranik imao brojne zdravstvene probleme nevezane uz nezgodu pa iz kojeg nalaza i mišljenja nije moguće utvrditi da bi potpuno gubitak radne sposobnosti bio radi ozljeda zadobivenih u prometnoj nesreći.
8. Tijekom postupka sud je pregledao:

- obračun isplata na teret HZMO-a od 12. veljače 2024. za OB-03387535443 Žuvela Sandra (I.s.3)
- rješenje Općinskog suda u Dubrovniku, K-708/2015 od 06. lipnja 2019 . (I.s.5-6)
- Zavod za vještačenja, Profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba sa invaliditetom , evidencijski broj revizije 19956, Ministarstva rada, Mirovinskog sustava, obitelji, socijalne politike, Samostalni sektor za reviziju i nadzor medicinskog vještačenja, Klasa: 140-01/22-02/1579 , UR broj 524-12-22-2 od 21. lipnja 2022. (I.s.6-8)
- odštetni zahtjev od 13. veljače 2024. HZMO-a (I.s.9)
- rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Dubrovniku Klasa: UP/1 141-02/2022-01/03387535443 UR broj: 341-05-05/3-22-7985 broj spisa 3467 od 30. kolovoza 2022. s prilogom- ispis podataka o plaći, osnovicama osiguranja, naknadi i vrijednosti bodova po godini (I.s.10-16)
- dopis HZMO, Središnja služba u Zagrebu, Odjel za pravne poslove, mjesto rada Vela Luka, Klasa: 140-1/22-29/507, UR broj 341-05-07/1-22 od 08. rujna 2022. s upitnikom (I.s.17-18)
- dopis Euroherca osiguranje od 26. travnja 2024. (I.s.19-20)
- dopis Euroherca osiguranje od 28. veljače 2024. (I.s.21-22)
- zapisnik o očevidu MUP RH PU-Dubrovačko-neretvanska, PP Korčula od 17. veljače 2015. (I.s.23-26)
- obrazac RS-nalaz i mišljenje o radnoj sposobnosti osiguranika, evidencijski broj vještačenja 756594 od 10. svibnja 2022. (I.s.27-31)
- sudska praksa (I.s.41-48)
- sudska praksa (I.s.56-72)

- 9.. Sud nije izvodio dokaz financijskim vještačenjem radi utvrđivanja razmjernog iznosa mirovine, kao nepotreban za odlučivanje u ovom postupku. Daljnjih dokaznih prijedloga nije bilo.
- 10.. Tužitelj u bitnome tijekom postupka navodi da je temeljem priznate invalidske mirovine isplatio osiguraniku ukupno 7.903,07 eura, pa potražuje navedeni iznos od tuženika temeljem čl. 161. i čl. 164. Zakona o mirovinskom osiguranju.
11. Tuženik osporava tužbeni zahtjev i to odgovornost tuženikova osiguranika, uzročno-posljedičnu vezu, ako i da tužitelj nema pravo zahtijevati puni iznos isplaćenih davanja, već samo razmjerni dio stvarne štete, pozivajući se na odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.
12. Iz stanja spisa proizlazi:
 - da se dana 17. veljače 2015. godine u mjestu Vela Luka , Obala 2, ispred TR Konzum ispred kućnog broja 30 dogodila prometna nezgoda u kojoj je došlo do ozljeđivanja Sandrija Žuvele uslijed prometne nezgode u kojoj su sudjelovali Marin Telenta kao vozač vozila reg oznaka Du-164-FK krećući se kolnikom ulice br obala 2 iz smera zapada u smjeru istoka i Sandri Žuvela kao pješak koji je stajao na pješačkom nogostupu u ulici Obala 2 ispred kućnog broja 30 okrenut u smjeru sjevera i da je u prometnoj zadobio teške tjelesne ozljede s naznakom

osoba je gluha, kao i da se protiv vozača Marina Telente podnosi kaznena prijava,

- da je u navedenoj nesreći sudjelovalo vozilo reg. oznake DU-164-FK, koje je u vrijeme nastanka prometne nezgode bilo osigurano kod tuženika policom osiguranja od automobilske odgovornosti br.0810144125 (l. s.25),
- da je prema rješenju ovog suda K-708/15 od 06. lipnja 2019. godine kazneni postupak protiv Marin Telenta obustavljen 06. lipnja 2019. godine jer je isti preminuo dana 14. veljače 2018. godine, dok iz obrazloženja tog rješenja proizlazi da je povodom predmetne prometne nezgode Marinu Telenti izdan kazneni nalog K-708/15 od 31. siječnja 2017. godine radi kaznenog djela iz čl.227.st.1.i st.2. KZ-a (teško ozljeđivanje druge osobe u prometu) na koji je isti prigovorio, kao i da je predmet dostavljen optužnom vijeću koje je rješenjem Kov-82/17 od 12. lipnja 2017. godine potvrdilo optužnicu (l.s.4-5),
- da iz vještačenja Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom od 21. lipnja 2022. (l.s.6-8), evidencijski broj vještačenja 756594 od 10. svibnja 2022. utvrđeno da kod Sandrija Žuvele s danom 09. svibnja 2022. postoji potpuni gubitak radne sposobnosti zbog ozljede izvan rada u postotku 100% a da je vještak revizor dao mišljenje kojim isto potvrđuje te u kojem navodi da prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji radi se o osiguraniku koji je gluhonijem nakon preboljele obostrane upale uha u ranom djetinjstvu. Dana 17. veljače 2015. ozlijeđen je u prometu (ozljeda izvan rada) kada mu je automobil prešao preko desnog stopala, da je primarno je zbrinut i konzervativno liječen u OB Dubrovnik (OP od 17. do 20. veljače 2015), da je radiološkom obradom ustanovljena multigrafmentarna fraktura kuneiformne kosti s dislokacijom, subluksacija i metatarzalne kosti, fraktura navikularne kosti, II metatarzalne kosti, marginalna fraktura III i IV metatarzalne kosti i fraktura baze V metatarzalne kosti. Nastavno je provedena ambulantna fizikalna terapija u SB Kalos, u periodu od 04. svibnja do 16. studenog 2015., sa blažim poboljšanjem stanja, ali funkcionalno nezadovoljavajućim, zaostala kontraktura prstiju desnog stopala. U kontrolnom nalazu kirurga od 22. travnja 2016. verificirana je Sudeckova distrofija i indificirana FT nastavno. Zbog posttraumske metatarzalgije desnog stopala nakon loše saniranog prijeloma II MTT kosti uz izrazitu osteoporozu u sklopu Sudeckove distrofije, 21. rujna 2017. učinjen je op. Zahvat u smislu korektivne osteotomije, II, III, IV, i V MTT kosti sec. Weil, na Ortopediji Klinike za kirurgiju KBC Split (OP od 20. do 23. 09. 2017.). Nastavno je stacionirano rehabilitiran u SB Kalos (OP od 15.01. do 23.02.2018.), nakon koje nema aktivnih kretnji u prstima desnog stopala. Na kontroli ortopeda, 16. 07. 2018. radiološki je nađena aseptična nekroza glavice II MTT kosti, a prema kontrolnim nalazima ortopeda iz 11/2018 i od 15. travnja 2019., perzistira bol i otežan hod, a stopalo je hladno, slabo palpabilnih pulsacija. U komorbiditetu uznapredovale degenerativne promjene slabinske kralježnice. MR LS kralježnice od 04. studenog 2020. pokaže spondilolistezu L5/S1 sa obostranom foraminalnom kompresijom, a neurokirurg (dr. Mirko Lapčić, 02.12.2020.) indicira operacijsko liječenje, a u međuvremenu provodi ambulantnu FT u SB Kalos (10.01. do 17.02.2022.). U kliničkom statusu fizijatra hoda uz šepanje na desno nogu uz pomoć štake u lijevoj ruci.

- da je rješenjem tužitelja, Područnog ureda u Dubrovniku Klasa:141-02/22-01/03387535443 Urbroj: 341-05-05/3-22-7985 od 30. kolovoza 2022. godine osiguraniku Sandriju Žuveli određena invalidsku mirovinu zbog ozljede izvan rada kojom je nastao potpuni gubitak radne sposobnosti, (l.s.10-13),
- da je tužitelj dopisom od 13. veljače 2024. godine od tuženika zatražio naknadu isplaćenih iznosa mirovine sukladno čl.164. ZOMO-a jer je vozilo koji je prouzročena šteta bilo osigurano kod tuženika (l.s.9),
- da je tuženik dopisom od 26. travnja 2024. godine odgovorio da je zahtjev neosnovan pozivom na odredbe čl.27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu smatra da nema štete koju bi tuženik imao isplatiti jer da je osiguraniku Sandriju Žuveli isplaćen zbog ozljede izvan rada manji iznos od iznosa koji bi bili u obvezi platiti da se radi o ozljedi na radu (l.s.19-20),
- da je tužitelj svom osiguraniku Sandriju Žuvela isplatio u razdoblju od 27.veljače 2022 pa do 31. prosinca 2022 godine 2.169,05 eura, od 01. siječnja 2023. godine pa do 30. lipnja 2023. godine 2.751,72 eura, od 01. srpnja 2023. godine pa do 31. prosinca 2023. godine 2.982,30 eura, ukupno 7.903,07 eura na ime mirovina, (l.s.3) kako to proizlazi iz potvrde HZMO-a s tim da nije osnovan prigovor tuženika da se ne radi o javnoj ispravi jer iste isprave predstavljaju javne isprave izdane od nadležnog javnopravnog tijela u okviru njegove zakonske ovlasti, pa iste, sukladno čl. 230. Zakona o parničnom postupku, dokazuju istinitost onoga što se u njima potvrđuje dok se ne dokaže suprotno (l.s.3).

13. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

14. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za naknadom iznosa od 7.903,07 eura EUR, kao ukupnog iznosa kojeg je tužitelj isplatio svom osiguraniku Sandriju Žuvela na ime invalidske mirovine, od tuženika kao osiguravajućeg društva koje je imalo sklopljenu policu osiguranja od automobilske odgovornosti sa vozačem vozila Marinom Telenta koje je sudjelovalo u prometnoj nesreći i za kojeg tužitelj navodi da je odgovoran za nastanak te prometne nesreće.

15. Čl. 164. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine br. 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19- ZOMO) propisuje da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 161. tog Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete). U Čl. 161. Navodi se da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju. Naknada stvarne štete koju zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz tog Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja.

16. Članak 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14 – dalje ZOOP) propisuje da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji (st.2.) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu (st.3.).
17. Budući da da oba zakona reguliraju istu pravnu situaciju, u konkretnom slučaju ovaj sud je mišljenja da valja primijeniti odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju kao novijeg zakona koji je stupio na snagu 01. siječnja 2014. godine odnosno nakon što je 01. siječnja 2006. godine stupio na snagu ZOOP-a. (tako i Vrhovni sud RH u Rev-113/07-2 od 14. veljače 2008. godine.).
18. U situaciji kada tuženik osporava odgovornost za štetu i uzročno posljedičnu vezu, tužitelj je dužan dokazati postojanje tih činjenica.
19. Prvenstveno, Marin Telenta, tuženikov osiguranik, kojeg tužitelj označava štetnikom, nikada nije pravomoćno osuđen zbog kaznenog djela vezano za navedeni događaj, dok je postupak obustavljen zbog njegove smrti, pa je sud je samostalno utvrđivao postojanje odgovornosti za štetu.
20. Iz priloženih isprava zapisnika o očevidu je razvidno da je došlo do ozljeđivanja Sandrija Žuvele uslijed prometne nezgode u kojoj su sudjelovali Marin Telenta kao vozač vozila reg oznaka Du-164-FK krećući se kolnikom ulice br obala 2 iz smjera zapada u smjeru istoka i Sandri Žuvela kao pješak koji je stajao na pješačkom nogostupu u ulici Obala 2 ispred kućnog broja 30 okrenut u smjeru sjevera i da je u prometnoj zadobio teške tjelesne ozljede kao i da je protiv vozača Marina Telente podnesena kaznena prijava.
21. Međutim, bez provođenja daljnjih dokaza npr. prometno-tehničkog vještačenje nije se moglo utvrditi o razmjeru odgovornosti istog. Tužitelj taj dokaz nije predložio tijekom ovog postupka. Dapače, sam tužitelj navodi da po njemu uzročno-posljedična veza proizlazi iz dostavljenih isprava odnosno da je sud vezan odlukom Upravnog organa rješenja o mirovini odnosno navoda iz Nalaza i mišljenja vještaka u mirovinskom postupku.
22. Međutim, ovaj sud je mišljenja da predmetni Nalaz i mišljenje iz upravnog postupka, nikako ne može sam po sebi predstavljati dokaz skrivljenog ponašanja štetnika, ni uzročno posljedične veze posebice u slučaju osporavanja iste od strane tuženika. Stoga bez drugih dokaza i to prometno tehničkog

vještačenja kojim bi se utvrdila dinamika same prometne nezgode sud nije mogao nedvojbeno utvrditi razmjere odgovornosti tuženikova osiguranika.

23. Također, u situaciji kada tuženik osporava i činjenicu da je do potpunog gubitka radne sposobnosti došlo samo uslijed ozljeđivanja iz predmetne prometne nezgode odnosno jesu li ostale bolesti utjecale i uolikoj mjeri na potpuni gubitak radne sposobnosti Sandrija Žuvele. S obzirom da je iz Nalaza i mišljenja vještaka-revizora vidljivo da osim ozljeđivanja desnog stopala iz prometne nezgode iz 2015. godine, postoji medicinska dokumentacija o osobi koja je gluhonijema nakon obostrane upale uha u ranom djetinjstvu i komorbiditet uznapredovale degenerativne promjene slabinske kralježnice- spondilolistezu L5/S1 sa obostranom foraminalnom kompresijom, a da neurokirurg indicira operacijsko liječenje, a u međuvremenu provodi ambulantnu FT u SB Kalos bilo je potrebno predložiti i medicinsko vještačenje kako bi se utvrdile predmetne činjenice odnosno opseg štete nastale uslijed ozljede iz prometne nezgode, a koje dokaze tužitelj nije predložio u ovom postupku.
24. Stoga je sud o tim činjenicama odlučivao temeljem čl.221. a ZPP-a u vezi s čl.219. ZPP-a i utvrdio da tužitelj u ovom postupku nije dokazao razmjere odgovornosti tuženikova osiguranika, radi koje bi tuženik bio dužan naknaditi tužitelju potraživani iznos.
25. Zbog toga što tužitelj u ovom postupku nije dokazao sve pretpostavke odgovornosti za štetu (štetnik, protupravna radnja, skrivljeno ponašanje štetnika, uzročno posljedičnu vezu i opseg štete) iz čl. 164. i čl.161. ZOMO, valjalo je tužbeni zahtjev odbiti i odlučiti kao u toč.I. izreke.
26. Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 – dalje ZPP) u vezi s člankom 155. ZPP-a. Kao potreban trošak tuženika za vođenje parnice, sukladno članku 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023 dalje u tekstu: Tarifa), sukladno vrijednosti predmeta spora, sud je utvrdio trošak sastava odgovora na tužbu 100 bodova kao i trošak zastupanja na ročištu od 09. veljače 2026. i 14. travnja 2026. za svako po 100 bodova (Tbr. 9. Toč.1. Tarife), ukupno 300 bodova, što u skladu s vrijednošću boda iz Tbr. 54. Tarife, iznosi 600,00 EUR, uvećano za PDV od 25 %, što ukupno iznosi 750,00 EUR te je naloženo tuženiku naknaditi isti u roku od 15 dana (točka II. izreke).

U Dubrovniku, dana 27. svibnja 2026. godine

Sutkinja

Petronela Jakobušić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno, u 3 (tri) primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DN-a:

- tužitelju
- pun tuženika.

Broj zapisa: **9-30888-a89c2**

Kontrolni broj: **0a44c-d0e37-72d57**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.